

POPULÁRNY OKULTIZMUS

RUDOLF STEINER

GA 94

VI. Návrat človeka k novému pozemskému životu

4. júla 1906, Lipsko

Včera som hovoril o ceste, po ktorej kráčaľo jadro človeka po smrti, ao jeho návrate do nového pozemského života. Po smrti vzniká najprv obraz éterického tela, potom nasleduje krátky stav podobný spánku, v ktorom sa kauzálne telo oslobodí. To sa prejavuje vo forme lúčov, ktoré vyžarujú v modrej a indigovej farbe z éterických plameňových foriem. Keď astrálne telo zostalo za treťou mŕtvolou, ešte nejaký čas žije vo svojej vlastnej existencii a potom je pohltené astrálnym svetom. Takéto „astrálne odtiene“ (strašidlá) sú často citované médiami v špiritistických seansách. Potom po dlhej príprave (Kamaloka) človek vstupuje do Devachanu, kde svoje skúsenosti premieňa na schopnosti. Po prechode cez prvé dve oblasti sa dostane do tretej oblasti, atmosférickej oblasti Devachan. Tam zažíva všetko, čo na seba berie podobu slasti a bolesti, vášne a inštinkty, ktoré tvoria „atmosféru“ Devachanu. Pre duchovnú ľudskú bytosť je to taký oživujúci prvok ako kyslík pre fyzickú ľudskú bytosť. Keď ľudská bytosť takto alchymisticky premení celý svoj život, jeho kauzálne telo a jeho Ego sa vrátia do pozemskej sféry. Vznikajú ľudské zárodky, popísané ako zvonovité tvary, ktoré vznikajú tak, že astrálna substancia k nim priletí v súlade s vnútornými silovými prúdmi kapacít získaných každým ľudským

zárodkom. Žiadna z týchto foriem sa nepodobá ostatným, pokiaľ ide o farbu a tvar; to vyjadruje rozdielne individuality. Celý ich charakter je obsiahnutý v týchto formách a farbách a je v nich vyjadrený.

Nové éterické telo nevzniká, ako sme videli, nie priťahovaním éterickej substancie, ale iba činnosťou takzvaných Mahadevov. K prítlačivosti nového éterického tela dochádza vtedy, keď zvonovitý tvar už našiel cestu vedúcu k embryu. K úplnému spojeniu éterického tela s fyzickým zárodkom človeka dochádza až v siedmom mesiaci po počatí. Dovtedy sú telá spojené, ale toto spojenie nesiahá až k zárodku. Bytosti nazývané Lipiky vedú človeka k rodičom a do rodinných podmienok, v ktorých môže najlepšie žiť podľa svojej karmy.

Podme teraz diskutovať o tom, ako karma funguje v individuálnej ľudskej bytosti. Predstavme si činy človeka: to nám ukáže, že za nimi sa vždy skrýva určitá charakterová dispozícia. Vonkajší skutok môže byť rovnaký, hoci motívy sa môžu líšiť. Zdá sa, že skutky a ich účinky začínajú vo vonkajšej priaznivej alebo nepriaznivej karme. Aj charakter, sklony a zvyky sa prejavujú v karme.

Tieto trvalé vlastnosti človeka sú obsiahnuté v éterickom tele a v ďalšom živote sú rozpracované vo fyzickom tele. Premenili sa na sily, ktoré sa v ďalšom živote objavia vo fyzickom tele ako orgány tvoriace sily. Keďže vlastnosti éterického tela majú taký vplyv na fyzické telo budúceho života, zdravá alebo nezdravá konštitúcia v jednom živote závisí od sklonov a zvykov minulého života.

V tomto živote tak môžeme ovplyvniť náš ďalší pestovaním ušľachtilých sklonov a citov, čím sa telo našej ďalšej inkarnácie stane silným a zdravým. Príčiny chorôb sú skutočne morálneho druhu.

Táto premena morálnych síl často trvá veľmi dlho. Dekadentné národy a rasy majú vo svojich astrálnych telách akýsi hnilobný proces. Útočiaci Huni a Mongoli tiež priniesli taký strach a hrôzu do európskeho obyvateľstva, pretože mali túto dekadentnú

astrálnu substanciu. Ale strach a hrôza sú dobrou pôdou pre takéto hnilobné astrálne látky. Tieto sily vstúpili do tiel európskych národov a výsledkom bola strašná choroba malomocenstva v stredoveku. Takéto hnilobné látky, ktoré nosili Huni a Mongoli, nemôžu ublížiť tým, ktorí sú nebojácni a odvážni. Keďže morálne vlastnosti sa fyzicky objavajú v ďalšej generácii, morálnym životom nepracujeme len pre svoj vlastný prospech, ale pre zdravie ďalších generácií.